

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *B.E.*

Cím: *Levél egy Pesti fiatalemberhez*

Forrás: *Magyar Hírlap*

Bp.

(Hely)

1917. II. H.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

307

Hely

Idő

'1917'

Személy

Helyszám

Levél egy pesti fiatalemberhez.

Kedves, jól fésült fiatalember, akivel olyan gyakran, sőt néha-néha minden éjszakán szerencsénk volt találkozni valamelyik orfeumban, barban, mulatóban vagy az élet hasonló derűs, muzsikás helyein, kedves, jólöltözött, gondatlannak látszó fiatalember, ugy-e most baj van? Elképzeljük az Ön váratlan megdöbbenését, amely elfogta annak a kis hírnek láttára, hogy a főváros tanácsának akaratára szerint megszűnik Budapesten még az a kis éjjeli élet is, ami eddig volt. Bizony, kedves fiatalember, az éjszakázás csökönyös és kitartó lovagja, mély részvéttel tudatom önnel, hogy az összes budapesti mulatókat be fogják csukni, aminthogy Németország legtöbb városában már be is csukták.

Ha van valaki, aki értékelni és méltányolni tudja az Ön keserű fájdalmát, ugy — büszkék vagyunk erre — mi vagyunk azok. Mi tudjuk, hogy Ön az, aki reggel kilenctől némi étkezési megszakításokkal egészen hatig ül valamelyik száraz irodában és az émelyítően unalmas akták, számlák és könyvek között emésztő gondok gyötrik azon, hogy milyen színnü nyakkendő illik legjobban a hamvaskék mellényéhez. Mert ez igen lényeges pont abban a haditervezetben, amelyet Ön a hirtelenszöke táncosnő meghódításának érdekében kigondolt. Igaz, hogy az Ön anyagi viszonyai nem nagyon biztatók eme hadjárat sikeres, hosszabb folytatására, de Ön ilyenkor, a nagyszabású küzdelmek hevében nem igen törődik az ilyen kiesiségekkel, Ön az éjszaka elszánt

és kitartó hőse s valószínű, hogy a kis táncosnő végül is az Ön szerelmének jármába fogja hajtani hirtelenszöke fejét.

Mi megértjük Önt, kedves, rokonszenves fiatalember. A könyvek, akták és számlák, amelyek között Ön napközben álmatlanul és keserű szájjal dolgozik, elsavanyították Önt is már egészen addig a fokig, ahol már szükség van egy kis gyors narkotikumra, hogy elfáradt szíve bizsergésnek induljon. Az éjjeli mulatóhely a maga túlkönnyű, örökös muzsikájával, táncaival, nevetésével, könnyelmű gondatlanságával, sok, sok csillárjával, italával, sok kicsi nőjével és tiszavirágéletű kalandjaival, ez volt az Ön narkotikuma, amelyre napközben gondolt, amelyért dolgozott, amelyet türelmetlenül várt, ez adta meg az Ön üres kis életének szármalmas kis tartalmát, szegény, szegény kis fiatalember, mily őszintén sajnáljuk Önt, akit minden éjszakán ott látunk ülni valamelyik pesti mulatóhelyen, bágyadtan fáradtan és ragyogó szemekkel.

És most mi lesz? Erősen aggódunk Önért, hogy végül unalmának és elkeseredésének tetőpontján — bocsánat e szóért — el fog zúllani egészen és feleségül fogja venni valamelyik tisztességes kereskedőnek tisztességes leányát. Hiszen a hirtelenszöke táncosnők elmúlnak majd e föld színéről, nem lesz éjszaka és nem lesznek ébren való álmok és oh, mily keserű ez Önnek, ezt mind a háborz évé, meg kell bárátkozni a régen elfeledett palgári szalonok, a csendes délutánok és uri lányok gondolatával. Bocsánat, ha netalán indiszkréciánk a megengedett határon túl terjedne, mondja csak, kedves fiatalember, tudja Ön még, hogyan kell beszélni egy uri leánynyal, aki a vacsorájához

nem pezsgőt, hanem vizet iszik és még soha életében nem feküdt le hajnalban? Nem felejtette el még, hogyan kell köszönni egy uri asszonynak? Meg kell majd tanulnia. Igazán sajnáljuk Önt kedves fiatalember és az emberiség nevében bocsánatot kérünk Öntől, amiért kénytelenek voltunk beavatkozni az exclusiv, magánéletébe.

B. E.